

Pradžia>Šeimos teisė ir paveldėjimas>Šeimos išlaikymas

Šeimos išlaikymas

Vokietija

1 Ką praktikoje reiškia sąvokos „išlaikymas“ ir „išlaikymo pareiga“? Kokie asmenys turi mokėti išlaikymo išmoką kitam asmeniui?

Išlaikymą privalantys mokėti asmenys:

vaikai savo tėvams

tėvai savo vaikams

sutuoktinis kitam sutuoktiniui

vaikaitis arba provaikaitis savo seneliams arba proseneliams

seneliai arba proseneliai savo vaikaičiams arba provaikaičiams

nesusituokęs vienas iš tėvų kitam iš tėvų, jeigu vaiką prižiūri pastarasis

partnerystę įregistravę partneriai vienas kitam

2 Iki kokio amžiaus vaikas gali gauti išlaikymą? Ar skiriasi nuostatos dėl nepilnamečių ir suaugusiųjų išlaikymo?

Išlaikomam vaikui amžiaus riba netaikoma: išlaikymas turi būti mokamas, kol vaikas yra nuo jo priklausomas, išskyrus atvejus, kai vaikas nuo išlaikymo yra priklausomas dėl savo kaltės. Tačiau tikimasi, kad aukštojo arba profesinio mokymo studijas baigę vaikai patys savimi pasirūpins. Vokietijos teisės aktuose, kuriais reglamentuojamas išlaikymas, pirmenybė paprastai teikiama nepilnamečiams, o ne suaugusiems vaikams, įgijusiems bendrą išsilavinimą. Išlaikymo prievolę turintiems asmenims nustatyti privalomi reikalavimai yra griežtesni, o nepilnamečiai, palyginti su pilnametystės sulaukusiais vaikais, turi pirmenybę gauti išlaikymą.

3 Ar tam, kad asmeniui būtų skirtas išlaikymas, jis turi kreiptis į kompetentingą valdžios instituciją ar teismą? Kokius svarbiausius dalykus reikėtų žinoti apie šią procedūrą?

Norėdama, kad būtų pripažinta išlaikymo prievolė, teisę gauti išlaikymą turinti šalis paprastai turi kreiptis į teismą, jaunimo gerovės tarnybą (vok. *Jugendamt*) arba notarą prašydamą išduoti vykdomąjį dokumentą (*vollstreckungsfähiger Titel*), kuriuo remiantis galima priverstinai išieškoti pinigų sumą.

Jeigu reikalavimas ginčijamas, jis turi būti nagrinėjamas teisme. Tačiau pareigą įvykdyti reikalavimą gali pripažinti notaras arba jaunimo gerovės tarnyba.

Kitaip nei notaro įgaliojimai, jaunimo gerovės tarnybos įgaliojimai yra labiau riboti: jaunimo gerovės tarnyba gali įregistruoti prievolę išlaikyti vaiką iki 21 metų arba motinos ar tėvo reikalavimą, atsiradusį gimus vaikui.

Ginčai dėl išlaikymo reikalavimų priskiriami šeimos teisės byloms ir juos nagrinėja šeimos bylų teismas (vok. *Familiengericht*). Bylų nagrinėjimo tvarka nustatyta Šeimos bylų ir ne ginčo tvarka nagrinėjamų bylų proceso įstatyme (vok. *Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*, FamFG) ir Civilinio proceso kodekse (*Zivilprozessordnung*, ZPO).

4 Ar prašymą galima pateikti giminaičio (jei taip, koks glaudus turi būti giminystės ryšys) arba vaiko vardu?

Pagal Civilinio kodekso (vok. *Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB) 1629 straipsnio 1 dalį tėvai vaikui atstovauja kartu; vienas iš tėvų vaikui gali atstovauti savarankiškai, jeigu jis vienas globoja vaiką arba jeigu jam pagal Civilinio kodekso 1628 straipsnį suteiktas leidimas savarankiškai priimti sprendimus. Todėl paprastai galioja taisyklė, kad tėvai gali pareikšti reikalavimą vaiko vardu kaip to vaiko teisiniai atstovai. Tačiau pagal Civilinio kodekso 1629 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį tėvui ir motinai neleidžiama atstovauti vaikui, kai pagal šio kodekso 1795 straipsnį globėjui būtų neleista atstovauti vaikui dėl interesų konflikto. Ši nuostata, be kita ko, taikoma vaiko ir tėvo (motinos) sutuoktinio (-ės) teisiniams ginčams. Šiuo atveju turi būti paskiriamas asmuo, kuris vadinamas papildomu globėju (vok. *Ergänzungspfleger*) ir veikia kaip vaiko atstovas bei jo vardu pareiškia reikalavimą. Išlaikymo reikalavimai yra bendrosios taisyklės išimtis. Pagal Civilinio kodekso 1629 straipsnio 2 dalies antrą sakinį, jeigu tėvai bendrai vykdo tėvų valdžią vaikui, tuomet vaiką globojantis vienas iš tėvų gali pareikšti kitam tėvui (motinai) reikalavimą dėl vaiko išlaikymo. Civilinio kodekso 1629 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta šios nuostatos išimtis, kuri taikoma tais atvejais, kai vaiko tėvai vis dar yra susituokę arba yra registruoti partneriai, tačiau gyvena atskirai, arba kai yra nagrinėjama byla dėl jų santuokos nutraukimo ar gyvenimo skyrium patvirtinimo. Šiuo atveju vienam iš tėvų leidžiama pareikšti kitai šaliai reikalavimus dėl vaiko išlaikymo tik savo vardu. Taip siekiama, kad vaikas netaptų tėvų santuokos nutraukimo ar gyvenimo skyrium bylos šalimi.

5 Jei asmuo ketina pareikšti ieškinį, kaip jam sužinoti, kuris teismas yra kompetentingas?

Jurisdikciją nagrinėti išlaikymo bylas turi šeimos bylų teismai (vok. *Familiengerichte*), kurie veikia kaip vietos teismų (*Amtsgerichte*) skyriai. Konkrečioje vietoje jurisdikciją turintis teismas nustatomas pagal Šeimos bylų ir ne ginčo tvarka nagrinėjamų bylų proceso įstatymo 232 straipsnį.

Kol nagrinėjama byla dėl santuokos, geografinę jurisdikciją paprastai turi teismas, kuris pirmąja instancija nagrinėja ar nagrinėjo santuokos nutraukimo bylą.

Priešingu atveju geografinę jurisdikciją dažnai nustatoma pagal atsakovo įprastinę gyvenamąją vietą. Kitokios taisyklės taikomos bylose, susijusiose su nepilnamečio arba nepilnamečiu laikomo vaiko išlaikymo prievolėmis. Šiuo atveju jurisdikciją turi vaiko arba vieno iš tėvų, kuris turi įgaliojimus veikti vaiko vardu, įprastinės gyvenamosios vietos teismas. Tačiau ši taisyklė netaikoma, jeigu vaiko arba vieno iš tėvų įprastinė gyvenamoji vieta yra užsienyje.

Vaikas, kuris nori abiem tėvams pareikšti ieškinį dėl išlaikymo, tai gali padaryti teisme, kuris turėtų kompetenciją nagrinėti tik vienam iš tėvų pareikštą ieškinį.

6 Ar ieškovas, pareiškdamas ieškinį teisme, turi veikti per tarpininką (pvz., advokatą, centrinę ar vietos instituciją ir pan.)? Jeigu ne, kokios yra procedūros?

Iš esmės išlaikymo byloje dalyvaujančioms šalims teisme turi atstovauti advokatas. Tačiau advokato atstovavimas nebūtinai, kai prašoma priimti laikinąją nutartį (vok. *einstweilige Anordnung*). Vaikui taip pat nebūtina turėti advokatą, jeigu jaunimo gerovės tarnyba teikia pagalbą ir atstovauja jam pareiškiant išlaikymo reikalavimą.

7 Ar už ieškinio pareiškimą teisme mokami mokesčiai? Jei taip, kokio maždaug dydžio? Jeigu ieškovo finansiniai ištekliai nepakankami, ar jis gali gauti teisinę pagalbą bylinėjimosi išlaidoms padengti?

Teisme nagrinėjamoje išlaikymo byloje kylančios teismo išlaidos padengiamos mokesčių arba išlaidų forma. Šių išlaidų suma grindžiama ieškinio verte, bylos eiga ir konkrečiomis bylos aplinkybėmis.

Bylinėjimosi išlaidas paprastai atlygina bylos šalis, kuri teismo sprendimu įpareigojama jas atlyginti. Iš esmės bylinėjimosi išlaidas atlygina pralaimėjusioji šalis.

Pareiškėjai, kurie dėl savo asmeninės ir ekonominės padėties negali atlyginti visų teismo išlaidų arba kurie išlaidas gali atlyginti tik atlikdami mokėjimus dalimis, turi teisę gauti teisinę pagalbą (vok. *Verfahrenskostenhilfe*), kurią suteikus padedama atlyginti išlaikymo bylos nagrinėjimo išlaidas. Tačiau ketinamas pareikšti ieškinys arba gynybos argumentai turi būti pagrįsti nemenka sėkmės tikimybe, o ne būti paviršutiniški. Atsižvelgiant į pareiškėjo pajamas ir turtą,

teisinė pagalba teikiama siekiant visiškai arba iš dalies atlyginti teismo išlaidas ir šalies advokato išlaidas, tačiau ne priešingos šalies advokato išlaidas nesėkmės atveju.

8 Kokių rūšių išlaikymą teismas dažniausiai priteisia? Kaip apskaičiuojama išlaikymo suma? Ar pasikeitus materialinei ar šeiminei padėčiai teismo sprendimas gali būti peržiūrimas? Jei taip, kokia tvarka tai daroma (pvz., pagal automatinio indeksavimo sistemą)?

Išlaikymas turi būti mokamas reguliariai. Išmokos dydis nustatomas atsižvelgiant į šalies, turinčios teisę gauti išlaikymą, reikalavimus ir poreikius ir į išlaikymo prievolę turinčios šalies gebėjimą mokėti išlaikymą. Aukštesnieji žemių teismai (vok. *Oberlandesgerichte*) šiuo atžvilgiu yra parengę lenteles ir gaires, kurios padeda nustatyti vienodą aspektų, į kuriuos reikia atsižvelgti, vertę. Diuselendorfo lentelė paprastai naudojama kaip pagrindas vaiko išlaikymo išmokos dydžiui nustatyti.

Pasikeitus faktinėms aplinkybėms, kuriomis yra pagrįsti teismo sprendimai, šie sprendimai teisę gauti išlaikymą turinčios šalies arba išlaikymo prievolę turinčios šalies prašymu gali būti keičiami. Nepilnamečiui mokama vaiko išlaikymo išmoka taip pat gali būti siejama su indeksu, kaip nustatyta Civilinio kodekso 1612a straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, ir tokiu atveju išmokos dydis išreiškiamas minimalia bet kuriuo metu galiojančio išlaikymo procentine dalimi. Minimalus išlaikymo lygis reglamentuojamas Civilinio kodekso 1612a straipsnio 1 dalies antru ir trečiu sakiniais ir, vaikui augant, didinamas trim etapais. Jeigu teismo sprendime išlaikymo išmoka yra susieta su indeksu, sprendimas neturi būti keičiamas kiekvieną kartą, kai vaikas pasiekia kitą amžiaus ribą.

9 Kaip ir kam mokamas išlaikymas?

Išlaikymas iš esmės turi būti mokamas kas mėnesį iš anksto mokama išmoka, kuri turi būti mokama arba teisę gauti išlaikymą turinčiai šaliai, arba, jeigu tai yra nepilnamečiai vaikai, juos prižiūrinčiam vienam iš tėvų, arba tai šaliai, kuri kitais atžvilgiais turi teisę gauti išmoką.

10 Jei atitinkamas asmuo (skolininkas) nemoka geranoriškai, kokiomis priemonėmis galima priversti jį mokėti?

Patvirtintų išlaikymo reikalavimų vykdymas gali būti užtikrinamas priverstinio vykdymo (vok. *Zwangsvollstreckung*) būdu. Priverstinis vykdymas užtikrinamas laikantis bendrųjų teisės normų.

Tačiau išlaikymo prievolę turinčiai šaliai paskirta pareiga tampa dar reikšmingesnė dėl to, kad už šios prievolės pažeidimą gali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė.

Asmuo, pažeidęs išlaikymo prievolę, yra baudžiamas laisvės atėmimu iki trejų metų arba bauda. Jeigu laisvės atėmimo bausmė yra neišvengiama, teismas gali atidėti bausmės vykdymą ir įpareigoti nuteistąją šalį įvykdyti išlaikymo prievolę. Tuomet teismas panaikina bausmės vykdymo atidėjimą, jeigu nuteistoji šalis šiurkščiai arba nuolat pažeidžia sprendimą ir yra pagrindas manyti, kad ji padarys kitas nusikalstamas veikas, visų pirma nevykdys išlaikymo prievolių. Tačiau pirmą kartą nusižengusiems asmenims prokuratūra gali laikinai nepareikšti kaltinimo, arba teismas gali laikinai sustabdyti baudžiamąją bylą, jeigu tuo pačiu metu kaltinamasis įpareigojamas laikytis išlaikymo prievolių ir mokėti tam tikrą sumą.

11 Trumpai aprašykite priverstinio išieškojimo apribojimus, visų pirma skolininkų apsaugos nuostatas ir jūsų šalies vykdymo užtikrinimo sistemoje taikomus kitus apribojimus ar senaties terminus.

Kilnojamąjį turtą antstolis (vok. *Gerichtsvollzieher*) gali areštuoti (*Pfändung*) (Civilinio proceso kodekso 808 straipsnio 1 dalis). Atvejai, kai šią arešto formą leidžiama taikyti, yra griežtai apibrėžti Civilinio proceso kodekso 811–812 straipsniuose. Kodekso 811 straipsnyje pateiktas daiktų, kurių negalima areštuoti, sąrašas. Kaip nustatyta Kodekso 811 straipsnio 2 dalyje, ši taisyklė netaikoma prekėms, kurios buvo įsigytos išperkamosios nuomos būdu (vok. *Eigentumsvorbehalt*). Kodekso 811a ir 811b straipsniuose leidžiama vertingus daiktus, kuriems taikoma 811 straipsnio išimtis, pakeisti mažesnės vertės daiktais, kurie atlieka tokią pat funkciją.

Skolininko gyvenamojoje vietoje kratą be jo sutikimo galima atlikti tik tuo atveju, jeigu teismas išdavė kratos orderį (Civilinio proceso kodekso 758a straipsnis). Reikalavimų arešto klausimą sprendžia už vykdymo bylą atsakingas teismas.

Uždirbtų pajamų areštui taikomos Civilinio proceso kodekso 850 straipsnyje ir tolesniuose straipsniuose nustatytos išimties. Skolininko uždirbtų pajamų dydis, kuriam taikoma išimtis, nustatomas ne tik atsižvelgiant į skolininko pajamų lygį, bet ir į tai, kiek asmenų pagal įstatymą turi teisę gauti išlaikymą iš skolininko. Siekiant padėti apskaičiuoti šį lygį, buvo parengta išimčių ribų lentelė, kuri pridedama prie Kodekso 850c straipsnio ir naudojama išimties riboms nustatyti. Ji reguliariai peržiūrima ir prireikus pajamų lygis tikslinamas.

Jeigu vykdymo veiksmai atliekami remiantis išlaikymo reikalavimu arba ieškiniu, kuris pareiškiamas dėl tyčia padarytos neteisėtos veikos (vok. *unerlaubte Handlung*), vadovaujantis Civilinio proceso kodekso 850d ir 850f straipsniais, už vykdymo bylą atsakingam teismui leidžiama kreditoriaus prašymu nustatyti kitokį areštui taikomos išimties pobūdį. Lygiai taip pat skolininkas gali prašyti taikyti kitokio pobūdžio areštą, jeigu jis turi specialią poreikį, kaip nustatyta Civilinio proceso kodekso 850f straipsnio 1 dalyje.

Skolininko turimai sąskaitai pagal Civilinio proceso kodekso 850k straipsnį gali būti taikoma arešto išimtis. Tokia sąskaita žinoma kaip nuo arešto apsaugota sąskaita, vadinamoji „P sąskaita“ (vok. *Pfändungsschutzkonto* arba *P-Konto*). Ja siekiama užtikrinti pagrįstą skolininko ir jo išlaikomų asmenų pragyvenimo lygį. Pirmuoju atveju P sąskaitoje automatiškai apsaugomas likutis, kurio dydis nustatomas atsižvelgiant į bendrąją išimtį, kurią šiuo metu sudaro 1 178,95 EUR per kalendorinį mėnesį. Ši bendroji išimtis gali būti padidinta tam tikromis aplinkybėmis, pvz., jeigu skolininkas turi papildomų išlaikymo prievolių.

Išsamią informaciją apie neareštuotinas sumas žr. čia:

<http://www.bmjv.de/DE/Themen/FinanzenUndAnlegerschutz/Zwangsvollstreckung/Pfaendungsschutz/Pfaendungsschutzkonto.html>. Vaiko išmokai ir tam tikroms socialinės apsaugos išmokoms taikoma papildoma apsauga. Norint gauti šios rūšies apsaugą, skolininkas paprasčiausiai turi bankui pateikti įrodymus. Konkrečiais atvejais (pvz., kai skolininkas dėl ligos turi specialių poreikių) sąskaitos likučio sumą, kuriai netaikomas areštas, už vykdymo bylą atsakingas teismas gali tikslinti individualiai.

Išlaikymo reikalavimams taikomas įprastas trejų metų senaties terminas (Civilinio kodekso 195 straipsnis), šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo metų, kuriais atsirado reikalavimas ir teisę į jį turinti šalis buvo apie jį informuota, pabaigos (Civilinio kodekso 199 straipsnio 1 dalis). Atskiras trisdešimties metų senaties terminas taikomas tik patvirtinto išlaikymo delspinigiams (Civilinio kodekso 197 straipsnio 1 dalies 3 punktas): laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo privalomo teismo sprendimo dienos arba nuo vykdomojo dokumento išdavimo, arba kaip nurodyta protokole (Civilinio kodekso 201 straipsnio 1 dalis). Išlaikymo reikalavimų senaties terminas gali būti sustabdomas. Sustabdymas reiškia, kad senaties termino sustabdymo laikotarpis neįskaičiuojamas į senaties terminą (Civilinio kodekso 209 straipsnis). Taip yra vaiko išlaikymo atveju, kol vaikui sueina 21 metai (Civilinio kodekso 207 straipsnio 1 dalies antro sakinio 2 punkto a papunktis).

Jeigu atliekamas teisminis vykdymo veiksmas arba pateikiamas prašymas jį atlikti, įprastas trejų metų senaties terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo (Civilinio kodekso 212 straipsnio 1 dalies 2 punktas). Taip užtikrinama, kad nesueitų patvirtintų būsimų išlaikymo reikalavimų senaties terminas.

12 Ar yra organizacija ar valdžios institucija, galinti padėti išieškoti išlaikymą?

Sprendimas dėl išlaikymo yra įprastas vykdomasis dokumentas (vok. *Vollstreckungstitel*), susijęs su piniginiu reikalavimu, o tai reiškia, kad teisę gauti išlaikymą turinti šalis iš esmės privalo laikytis bendrųjų vykdymo taisyklių ir pati turi užtikrinti reikalavimų įvykdymą.

Vis dėlto jaunimo gerovės tarnyba gali padėti išieškoti išlaikymą, jeigu ji padeda vaikui pagal Civilinio kodekso 1712 straipsnį. Ji gali padėti vaikui vieno iš tėvų prašymu, kai vaiku rūpinasi tik vienas iš tėvų, arba, jeigu tėvai vaiką globoja kartu, vaiku besirūpinančio vieno iš tėvų prašymu.

Šį scenarijų reikia atskirti nuo kitos rūšies scenarijaus: teisę gauti išlaikymą turinti šalis gali gauti tam tikras socialinės apsaugos išmokas, kuriomis patenkinamas poreikis, kuris priešingu atveju būtų patenkinamas išlaikymo išmoka. Jeigu tokios socialinės apsaugos išmokos gavėjas yra pareiškęs išlaikymo reikalavimą išlaikymo prievolę turinčiai šaliai, išlaikymo reikalavimas paprastai perduodamas nagrinėti atsakingai valdžios institucijai, kuri tuomet išlaikymo reikalavimą pateikia savo vardu.

Ypatingais atvejais, kai vaiką augina vienišas tėvas (motina), o kitas tėvas (motina) nemoka jokio išlaikymo pinigais, teisė į išmokas atsiranda pagal iš anksto mokamų išlaikymo išmokų įstatymą (vok. *Unterhaltsvorschussgesetz*, UVG). Tuomet iš anksto mokamų išlaikymo išmokų tarnyba (vok.

Unterhaltsvorschusskasse) išieško išmokas, susijusias su jai perduotu išlaikymo reikalavimu.

Be to, jeigu išlaikymo prievolę turinti šalis nemoka jokio išlaikymo ir turi būti mokama socialinė parama (vok. *Sozialhilfe*) (darant prielaidą, kad kiti socialinės paramos reikalavimai yra tenkinami), išlaikymo reikalavimai perduodami socialinės paramos paslaugų teikėjui (taip pat kaip ir pirmiau minėtu iš anksto mokamų išlaikymo išmokų atveju) ir tuomet socialinės paramos paslaugų teikėjas gali užtikrinti šių reikalavimų įvykdymą. Jeigu mokama bazinė bedarbio pašalpa (vok. *Grundsicherung für Arbeitssuchende*), išlaikymo reikalavimas perduodamas tik pašalpos mokėtoji raštu informavus išlaikymo prievolę turintį asmenį.

13 Ar organizacijos (valstybės ar privačios) gali anksčiau sumokėti visą ar dalį išlaikymo už skolininką?

Mokėjimai pagal iš anksto mokamų išlaikymo išmokų įstatymą, socialinės paramos išmokos ir bazinės bedarbio pašalpos, nurodytos 12 klausime, yra nepriklausomos socialinės apsaugos išmokos, turinčios aiškią mokėjimo paskirtį, ir siaurąją prasme šios išmokos nelaikomos išlaikymo išmokomis. Jas ieškovui tiesiogiai moka kompetentingos valdžios institucijos. Šioms išmokoms nedaro įtakos tai, ar išlaikymo reikalavimas gali ar negali būti išieškomas. Valdžios institucijos, kurioms perduotas išlaikymo reikalavimas, gali savo vardu išieškoti išlaikymo išmokas.

Kitais atvejais mokėjimų pagal iš anksto mokamų išlaikymo išmokų įstatymą, dėl socialinės paramos išmokų ir bazinių bedarbio pašalpų jaunimo gerovės tarnybos teikiama parama, susijusi su reikalavimais, nesukuria atskiros teisės gauti išmoką iš atsakingos valdžios institucijos. Šiuo atveju valdžios institucijos vaidmuo apribojamas teisę gauti išlaikymą turinčiai šaliai teikiama pagalba apginant išlaikymo reikalavimą ir išieškant išlaikymo išmokas.

14 Jeigu ieškovas yra šioje valstybėje narėje, o skolininko gyvenamoji vieta – kitoje šalyje:

14.1 Ar kuri nors šios šalies valdžios institucija ar privati organizacija gali suteikti ieškovui pagalbą?

Jeigu teisę gauti išlaikymą turinti šalis nori įvykdyti išlaikymo reikalavimą užsienyje gyvenančios išlaikymo prievolę turinčios šalies atžvilgiu, ji gali kreiptis pagalbos į Bonoje įsikūrusią Federalinę teisingumo tarnybą (vok. *Bundesamt für Justiz*). Vokietijos Federacinė Respublika paskyrė Federalinę teisingumo tarnybą centrinei institucijai, sprendžiančiai su tarpvalstybinio išlaikymo susijusias bylas.

14.2 Jei taip, kaip su šia valdžios institucija ar privačia organizacija susisiekti?

Vokietijoje gyvenanti šalis, turinti teisę gauti išlaikymą, kuri prašymą teikia pagal ES išlaikymo reglamento 55 straipsnį, 2007 m. Hagos konvencijos dėl išlaikymo 9 straipsnį arba 1956 m. JT konvencijos 2 straipsnio 1 ir 2 dalis, šį prašymą prašomajai centrinei institucijai turi pateikti per Bonoje įsikūrusią Federalinę teisingumo tarnybą. Daugiau informacijos pateikiama adresu https://www.bundesjustizamt.de/DE/Themen/Buergerdienste/AU/AU_node.html

Centrinės institucijos kontaktiniai duomenys:

Bundesamt für Justiz

Referat II 4

53094 Bonn

Germany

E. paštas: auslandsunterhalt@bfj.bund.de

Tel. +49(0)228 99410 6434

Faksas +49(0)228 99410 5202

15 Jeigu skolininkas yra šioje valstybėje narėje, o ieškovas – kitoje:

15.1 Ar kuri nors šios šalies valdžios institucija ar privati organizacija gali suteikti ieškovui pagalbą?

Teisę į išlaikymą turinčios šalys, kurių gyvenamoji vieta yra užsienyje, gali kreiptis į savo gyvenamosios vietos valstybės centrinę instituciją pagal ES išlaikymo reglamento 55 straipsnį, 2007 m. Hagos konvencijos dėl išlaikymo 9 straipsnį arba 1956 m. JT konvencijos 2 straipsnio 1 ir 2 dalis.

15.2 Jei taip, kaip su šia valdžios institucija ar privačia organizacija susisiekti ir kokią paramą galima gauti?

Šie prašymai turi būti pateikiami per gyvenamosios vietos šalies centrinę instituciją. Šios šalies centrinė institucija juos persiunčia Vokietijos Federacinės Respublikos centrinei institucijai (žr. 14.2 skyrių).

16 Ar šioje valstybėje narėje taikomas 2007 m. Hagos protokolas?

Taip.

17 Jei 2007 m. Hagos protokolas šioje valstybėje narėje netaikomas, kaip, vadovaujantis joje taikomomis tarptautinės privatinės teisės nuostatomis, nustatoma ieškiniui dėl išlaikymo taikytina teisė? Kokios tai tarptautinės privatinės teisės nuostatos?

Netaikytina.

18 Kaip, vadovaujantis išlaikymo reglamento V skyriaus struktūra, reglamentuojama teisė kreiptis į teismą dėl tarpvalstybinės bylos ES mastu?

Išlaikymo bylos mokesčiai paprastai mokami iš anksto. Tais atvejais, kai taikomas išlaikymo reglamentas, teisinė pagalba suteikiama pagal reglamento 44–47 straipsnius. Tam tikromis aplinkybėmis, visų pirma tais atvejais, kai suteikiama teisinė pagalba, pareiga iš anksto sumokėti mokesčius netaikoma.

19 Kokiomis priemonėmis šioje valstybėje narėje užtikrinama, kad būtų vykdoma išlaikymo reglamento 51 straipsnyje nurodyta veikla?

Vokietija centrinei institucijai – Federalinei teisingumo tarnybai (vok. *Bundesamt für Justiz*) – suteikė būtinus įgaliojimus, kad ji užtikrintų veiksmingą 51 straipsnyje aprašytų priemonių taikymą.

Šis tinklalapis priklauso portalui [Jūsų Europa](#).

Laukiame jūsų [atsiliepimų](#) apie tai, kiek naudinga pateikta informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Paskutinis naujinimas: 29/12/2023

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.